

Utskrift av protokollen fra tinget holdt for Vestnes otting 31 Okt 1729.

Romsdal sorenskriveri, Tingbok 1A 10, 1728-1732, sidene [43 - 48](#)

Anno 1729 d 31 octbr blev det Almindelige Høst Sage og Skatte Ting holden paa Fogdegaarden Giermenæs for Wæsnæs ottings Almue overværende Kongl: May:sts foged Sr: Børge Eeg og 8te eedsvorne laugrættis mænd nafnlig

Knud Ols Stocheland

Lars Ivers Frostad

Knud Knuds Væsnæs

Amund Amunds Lie

Ole Ols Frostad

Niels Peders Sætre

Anders Jacobs Skomagergd

og Knud Simons Viche

Publicerit forordning som i forrige ottinger.

Fogden ladet stevne Kirsti¹ Knuds datter (paa husmandsplads?) Løvold for begangne leyermaal med soldat Knud Kormeseth, paa dend indstefntis vegne mødte hendes fader Knud Løvold vedtog stevnemaal og vedgik forseelsen, thi blev hun efter loven 6. bogs 13 Cap: 1 art tilkiendt at bøde 6 rixdr inden 15 dage under exsecution. Soldaten er fri efter forordningen.

Publicerit Rasmus Knuds. Sætters arvingers Skiøde, nemlig Rasmus Knuds Krogseth, og Anders Jacobs Skomagergaard paa 1 pd 3 $\frac{3}{4}$ mark fisk i Sættre, udgiven til Joen Jacobs Bersnæs d 10 Marti 1729. Og indført i skiøde bogen fol:

Jacob Mortens Schultz ladete udi rætte stevne ved mundtlig kald og varsel Joen Jacobs Biørnsnæs, fordi hand under hans forlov og minde skal være fløttet til hans gaard Sættre med alt sit boegskab hans landbonde til fortrengsel. Joen Jacobs mødte og vedtog stevnemaal, hvor paa Jacob Schultz fremstoed og indgav sit skriftlig forset af 31 octobr 1729 dat: Giermenæs. Joen Baarsnæs² fremstoed for rættten og kunde iche give anden aarsage der til end at det var hans kones odel. Rættten tilspurde bm: Joen Jacobs om hand iche selv fød paa een bøjlet gaard Biørnsnæs Velædle Raadmand Holst tilhørende der til hand svarede jo: dernest om nogen tvingde ham fra sin bøjlede gaard, der til svarede hand nej; Parterne blev tilspurte om de viidere hafde at indføre, og da af begge blev svarede nej; blev Sagen optagen til doms d 2 Nov. om formidtagen her paa stæden at afsiiges, da parterne med laugrettet haver at indfinde sig sammen at anhøre.

Anno 1729 d 2 Nov: blev mellom Jacob Mortensen Schultz og Joen Jacobs Biørnsnæs saaledis dømt og

Afsagt.

Jacob Mortensen Schultz haver for denne rætt ladet indstevne Joen Jacobs Biørnsnæs, fordi bm:te Joen foruden Schultzis, saa vel som dend paaboende leilending Olle Olsen Sætre, deris minde eller samtykke har flyttet og trengt sig ind paa Ole Olsens gaards part og bemagtiget een deel af gaarde partz huuser, alleene paa det fundament og i den tanche at Joens Qvinde skulde være Odels berettiget til meerbe:te gaards part, og hafde nu efter sin Sl: broder Rasmus Knuds, som før beboede samme part, og der udi var eyende, 1 pd 3 $\frac{3}{4}$ mark fiskesleye med bøjel, arvet 9 $\frac{1}{7}$ mark tilforhandlet sig siden af hendes andre Sødskende deris tilfaldende anpart 18 $\frac{2}{7}$ mark fisk, der gjør tilsammen 1 pd 3 $\frac{3}{7}$ mark fisk, mens som atterbe:te gaards part ichun har været bygt til een mand og iche efter loven bør byggies til fleere. Joen Baarsnæs ey heller efter lovens 3 bogs 13 Cap: 1 art eyer enten halvparten i gaardsparten, saasom dend Skylder 1 vog 12 mark fiskisleye,³ eller raader halfbøjelen, var ey heller boeslids mand, da gaarden af Jacob Schultz til Ole Ols blev bortbøjlet, mens sad paa een

bøxlet jord, dend hand uden nogen tvang godvilligen til een anden har afstaaet, alleene for at indtrengne sig paa Ole Olsen, da som sligt erer ganske lovstridigt, Kiendes for rætt: at i hvor vel Joen Baarsnæs, for saadan sin forøvede formastelse og fortrengsel, efter lovens siigende, i saa fald, burde været anseet, saa modereris dog straffen mod ham, |: som dend, der iche har vist hvad slig fremfart har, at siige og straf med sig at føre :| denne gang saaledis: Joen Ols Baarsnæs bør til første faredag flytte af Olle Olsens huuser og giøre dem ryddige, og saa lenge Ole Ols der i brug, efter sin bøxelseddel haver, iche ydermeere befatte sig enten med dend gaarde partz huuse eller jord, under straf som vedbør, mens imodtage dend anpart, bøxel hannem af Jacob Schults er tilbuden og efterdags lade sig nøye med dend, af det pd 3 3/7 mark gaarde sædvanlige landskyld, uden at præjudicere leilendingen Ole Ols i nogen uløche og betaler for sin forseelse til Molde Hospital een rixdr og til Jacob Schultz udi Processis omkostning 1 rdr alt at udreedis inden 15 dage efter denne doms anviisning under lovens tvang.

~~~~~

Fogden ladet stevne Peder Kaabberslager og hans Qvinde Catrina, Christen Kaabberslager og hans Qvinde Anna Christophers datter, Ole Ravaldsen og hans Qvinde Beritte Peders datter, fordi de skal udi Peder Kaabberslagers huus fratagen een person ved navn Philip Rhode, een del penge; item Peter Svendske, for at udsige hva hand om denne handel var vidende.

De indstefnte vare alle mødte og vedtog stevnamaal. Tillige med Beritte Bragnæs.

Blev da først fremkaldet Philip Rhode, som forklarede at d 17 octbr nest afvigte, kom hand fra Cap: Lossius, i agt at vilde reyse til fogdegaarden, for at faae noget arbeid, saasom hand af Profession var een Bog Binder Svend, mens kom paa veyen uforvarende i Peder Kaabberslagers huus, da hand var indkommen sagde Peder Kaabberslager at hand skulde slaae arrest paa ham, og føre ham til fogden; hvor til Philip strax var færdig, mens Peder Kaabberslagers Qvinde sagde de skal ingen stæds føre ham før i Morgen. Philip svarede: ieg er een reysende person, og kand iche ligge der efter, da sagde Peder Kaabberslager til ham: Vil i spendere toe kander øl paa mig, skal i passere fri. Philip svarede: ieg har ey raad der til som een reysende person der agter at reyse lang vey, fremviiste saa sit pass udgiven af Stiftsbefalingsmanden i Thrundhiem Jacob Benzon Dat: 25 Ap: 1729. Derpaa sagde Peder Kaabberslager: de reysende pleyer altid at have nogle skillinger i lommen hos sig, tog saa passet fra ham og vilde revet det sønder og opbrendet det før end da be:mt Philip tog sig vare, kom Christen Kaabberslager, og rev poesen hand hafde siin klæder udi, af ryggen paa ham med gevalt, ledte dend igiennem efter penge, og da hand ingen der udi fandt, visiterede hand ogsaa med magt hans lommer, hvor hand udi dend venstre fandt 17 s. Der efter sagde Peder Kaabberslager: denne karl har flere penge da Peder tillige med sin Søn Christen begyndte at leede paa ham, og vilde hand skulde klæde sig ganske nøgen af, det hand iche vilde, og da hand vilde vare sig for det, sprang Ole Ravaldsen til, tog ham i brysted og holt hans hænder at hand iche kunde røre sig, og da hand endda iche vilde staae stille, sagde de alle tre: staar du iche stille skal du blive ulykkelig, du skal slippe ilde her fra, saa tog Christen een tolkniv og skar pengene fra ham hand hafde om livet bundet med et baand, da hand hafde faaet dend, sprang hand ud tillige med de andre, og hafde hand forhen, som de andre ey saae, skikket een liden ledder pung med 10 rdr udi fra lommen, resten som var 44 rdr byttede hand imellom samptlig Complottet. Imidlertiid græd Philip og sprang efter dem, bedende at Christen skulde ichun give ham de 10 rdr tilbage igien; Christen svaredt: du faar ey noget tilbage, mens kiørte ham med hug og slag ind i stuven igien, og hafde endda af samme penge i pungen, som hand der inde udbyttede. Philip begyndte da atter at græde, siigende: i skal vel levere pengene ud igien, som i har staalen fra mig, og føre mig til fogde gaarden. Mens ved det Philip sagde: at

de hafde staalet penge fra ham, spurde Christen: hvem er det som har staalet penge fra dig? Philip svarede: det har I gjort. Naar var det? Philip sagde nu nyelig, kommer I det ey ihu; Christen sagde: det var ey sandt. Philip replicerede: I har jo byttet dem i blant eder alle. Der paa sagde Peder Kaabberslager: hvad siger dend Skaugrøver, Ieg skal stinge ham ihiel, ieg har stunget saa mangen een ihiel, der ligger ingen magt paa, ieg har stunget bedre karl ihiel end hand er; imidlertid sprang Ole Ravaldsens kone imellom og bad: lad Stakarlen være, da hafde Peder kaarden i haanden og vilde stinget til ham, som dog ey skeede. Da de nu hafde byttet pengene imellom sig, sagde Christen: Ieg skal sette 1 rdr op med dig at du har fleere penge paa dig; Philip svarede: Ieg har iche meere, de ere alle tagne fra mig; Christen sagde: der ligger iche noget paa, enten du vinder dend, eller ieg, ledte saa paa nye paa Philip igien, og da hand intet fandt, vandt Philip 1 rdr, dend Christen leverede ham og hand stak i sin lummer. Om aftenen da hand hafde lagt sig neder i Christens Stuve, og hvilet een liiden stund, kom et Qvindfolk og ledte efter et lomme torklæde, da hun intet fandt, kom hun under hovedet paa Philip, hvor hands klæder laae. Om morgenen da Philip opstoed, fornam hand at pengerne vare borte, saa nær som 1 ort 4 s, spurde hand: hvem der hafde taget hands pendinge? De svarede: hand hafde iche haft nogen penge, og de viste intet af dem. Philip sagde da: I veed jo at ieg vandt 1 rdr af Christen, da sagde Christen: I har iche haft nogle penge, og siger i det, skal i blive ulykkelig; Philip sagde da: naar ieg iche kand have dend rixdr fuld, som ieg vandt i gaar, kand i ogsaa have dend ort 4s. Saa lagde Peder og Christen noget til paa det daleren skulde blevet fuld, mens hand hafde dog ved eftersiun iche meere end 2 ort 16s. Der paa spurde de ham til, hvad vey hand vilde reyse, enten op ad landet eller til fogden? Dersom hand vilde reyse til fogden, vilde de brende hans papir op, mens vilde hand reyse op igiennem Romsdahlen, skulde hand faae det igien. Da hand nu kom i baaden, sagde de: at de vilde føre ham til fogden som da skulde være paa Lærrem, mens førte ham saa uden om oxen og igiennem Elven op til devold derfra igien til Horjiem hvor Christen Kaabberslager og Ole Ravaldsen sloge ham med Staur og kastede ham i et Moratz, fordi hand iche lenger vilde følge dem, da hand maatte gaae med dem, til de komme liige ud for Alnæs, hvor de leverede ham passet, og gave ham hver 12 s, til reyse penge, biudende ham der hos at reyse det snariste hand kunde, og iche sige til nogen hvad passerit var, thi gjorde hand dette eller kom ned igien, skulde de leede ham op og slaae ham ihiel. Herforuden forklarede be:te Philip, at Peder Kaabberslagers Qvinde hafde været største aarsag til denne passage, thi hand var første gang kommet ubeskaaren af Peders huus, mens hun gik efter ham og tog ham ind igien, da hun hafde faaet ham ind, skulder hun ham for een Skaugrøver, og slog ham hvor paa da de andre tog fat paa ham som før ere meldt.

Der efter blev fremkaldet Peter Peters Palm Svendske som saa under eed vandt, at forberørte dato, kom hand udi Peder Kaabberslagers huus om eftermiddagen, hvor hand saae Philip Rohde gaae paa Gulvet, vrie sin hænder og græde, mens sagde iche hvorfor det var, og da Peter hafde flyet 2 spender fra sig til Peder Kaabberslager som hand hafde fra ham, spurde hand Christen ad hva Philip var for een Karl? Christen svarede at det kommer iche dig ved. Peter sagde: ieg vil iche heller viide noget der af, hvad I gjør skal i selv forsvare. Da svarede de andre: hand er een musedriter eller een Taeter; ney sagde Peter, hand maa endelig være kommen af got folk, hvor paa Philip sagde til Peter: bliv inde hos mig, ellers slaar de andre mig. Peter svarede: saa lenge ieg er her skal ingen slaae eder, har de noget at slaae eder for da bør de føre eder til Øfrigheden, der paa gav hand Philip tobak, satte ogsaa i sin piibe, og gik der paa hiem og lagde sig. Om morgenen gik hand ind i Christens huus, hvor Philip var og spurde om sine Klæder, hand hafde mist om natten, der til de i huset vare, nemlig Christen, Oluf Ravaldsen og hans Qvinde samptlig svarede: de viste intet der af, saa kom Christens Qvinde, og sagde til Peter hand skulde see udi skabet, der lagde hun noget ind som hun fant paa Gulvet, hvorpaa Peter gik bort. Viidere var hand iche viidende.

Viidere blev paaraabt Beritte Bragnæs som under eed forklarede: at ommeldte tiid, da Philip kom i Peder Kaabberslagers stuve var hun der inde tillige med Peder Kaabberslager og hans Qvinde Ole Ravalds og hans Qvinde saavel som Christen da Peder spurde ham, hvad hand var for een Karl? Peders kone svarede: det er een skielm som for omkring og truer penger af folk, hvor med hun ophidsede mandfolkene, og gav aarsage til, ved det hun skioldede ham og gav ham ørfiger, at gribe ham an, da Ole Ravaldsen holdt ham og Christen tog pengene fra ham, som hand hafde i een pung, bundet om livet, men hvor meget der var udi viste hun iche, saa og at passet blevet taget fra ham af Peder der truede at ville rive det sønder og brende det op. Liigesaa at Peder tog Kaarden fra veggen, hvad hand vilde gjøre med den hørte hun iche. Hun var ogsaa med at føre Philip til? Romsdahlen, da hand dog vilde været ført til fogden.

Der efter blev stillet for rættten Peder Kaabber Slayers Qvinde Catrina, som iche kunde nægte det hun jo var i Stuvten da Philip kom i hendes huus, mens nægtede aldeles at have taget ham ind igien, slaget ham, eller været aarsage til at pengene blev taget fra ham, mens var vel inde da det passerede, og løb ud med de andre da pengene bleve byttede, mens saae ey een skilling af dem, var ey heller hiemme da de andre reiste bort med be:te Philip, thi hun gik bort tirsdags morgen og kom iche igien før onsdags morgen, anden kiendelse var iche af hende at faae, thi blev hun udviist.

Og igien fremkaldet Christen Kaabberslagers kone Anna Christophers datter, der udsagde: at til omrørte tiid var hun vel i Peders Stuve da Philip første gang kom der ind, mens iche da pengene bleve tagne fra ham, mens hun hørte allarmen gik hun did hen med sit barn paa armen, med de fleere at see paa ham, siden blev dito Philip leed af Ole Ravaldsen og Peder Kaabberslagers Qvinde, ind udi sit huus, hvor hand satte sig ned og begierede Seng, thi deelte hun paa dem som førte ham did ind. Dend som ledte efter torklædet, sagde hun var Ole Ravaldsens Qvinde, thi dend tiid var hun i stuvten, og bad Ole Ravaldsens Kone, lade Philips hoved giærd være med freed, dend hun ba hende være ved og der viske, mens om hun tog noget viiste hun iche ey heller hvem der hafde lagt hans Klæder i skabet. Saae ogsaa at hendes mand, Ole Ravaldsen, hans Qvinde og Beritte Bragnæs, som var en fattig kone, der bad om almisser, førte Philip fra landet og drog med ham bort. Meere hafde hun iche seet eller hørt, thi blev hun ogsaa udviist.

Og igien fremkaldet Ole Ravaldsens Kone Beritte Peders datter, som bekiendte, at have faaet af de penge som bleve tagne fra Philip = 4 rdr og hafde seet, at da hand var kommen i Peders huus første gang, og vilde gaae bort, kom Peders kone efter ham, og tog ham tilbage igien, satte ham paa forsædet, skioldede ham og gav ham ørfiger, da be:te Beritte gikk ud i ildhuuset at kooge nogen fisk, saae ey imidlertid hvor til gik, mens, da pengene var tagne fra Philip, kom hun ind igien, fuldte de andre ud, da de skulde byttes og fik af dem 4 rdr. Og da hun hørte at Philip hafde pass med sig, tog hun det og giemte det udi een kiiste, at det ey skulde blive sønder revet, bad ogsaa Peder, da hand tog Kaarden, at hand iche skulde gjøre Philip nogen skade. Videre var hun iche viidende, nægtede og at have taget pengene om natten af Philips buxer, eller lagt hans klæder udi skabet.

Siden blev fremstillet Peder Kaabberslager, der bekiendte: At da Philip kom i hans stuve, laae hand paa sengen saasom hand ondt i det eene beene, var og der inde da Christen og Ole Ravaldsen tog fat paa ham, af aarsage, fordi hand bedet om brandstyer meente derfor det var een løsgienger, som han burde antaste, saae og at de toge pengene fra ham, saae ogsaa hans pass, det hand lod forvare udi sin kiste, item at Christen slog vedte med Philip om daler, som Philip vandt og fik, item at Christen tog poesen fra ham og visiterede den tillige med hans lummer, hvor udi hand fandt 12 s. Item at hand saae at, da Peter Svendske kom ind, Philip da gik paa gulvet og græd. Vilde og selv skære haaret af ham, saasom hand saae ham an for een

Skaugrøver, og hafde hand faaet af pengene 4 rdr som hans kone tog imod, om hun fik meere viste hand iche, thi hand gik vel ud med, da de ginge ud at bytte, mens ichun for at kaste vandet fra sig, gik og strax ind igien og lagde sig; mens at hand skulde taget kaarde til Philip, og sagt, som hand forhen udsagde nægtede hand. Meere vilde hand ey tilstaae.

Vidermeere blev Christen Kaabberslager fremstillet, som bekiendte: At hand første gang saae Philip paa Stangenæs, hvor be:te Christen og Ole Ravaldsen sadde og drukke een pot ølle, mens Philip gik strax der fra, nogen tiid der efter gik Christen hiem med Ole Ravalds, og da de hørte at der saadan allarm i hans faders huus, komme de der ind, og hørte at Peder Kaabberslager talte med Philip om, at hand reyste omkring og bad om brandstyer, da de lenge hafde larmed der om, sagde Peder til Christen og Ole Ravaldsen, at de skulde tage denne karl og føre ham til fogden, mens siden hand iche vilde did hen, skulde de føre hannem op igiennem Romsdahlen. Hand skulde betale dem for deris umage, saa skulde de og først randsage ham, om hand hafde penge paa sig, at de kunde have liige for veyen, det de ogsaa gjorde toge fat paa ham, og reev een pung fra ham, hvor meget der var udi, viste hand iche, pengene byttede de i ildhuuset, da hand der af fik 2 rdr 1 ort mens dend liden pung med de 10 rdr nægtede hand at have faaet, mens vel fundet, da hand visiterede poesen og hans lummer 12 s. Hafde ogsaa slaaet væd med ham om 1 rdr at hand meere paa sig mens tabte, og betalte Philip, mens at der staaet om natten af dem, viste hand ey forend om morgenen, da hans fader Peder og hand gave hver sin ort, og hafde hand iche seet hans pass førend hans fader leverede ham det da de skulde føre ham bort, som de og gjorde efter hans faders befaling, til Soes, til devold, og siden til alnæs, og hafde undervegs slaget ham fordi hand iche vilde gaae med dem, og vare Ole Ravaldsen og hand liige gode om at tage pengene fra ham. Mens at hands fader tog kaarde til Philip, og hand selv truede ham om hand sagde af, eller kom ned igien, nægtede hand aldeeles, kunde dog iche fragaae at Peder Kaabberslagers Qvinde jo var største aarsag til denne handel.

Endelig blev fremkallet Ole Ravaldsen, der bekiendte eensstemmig med Christen Kaabberslager.

Her efter blev Philip Rohde fremkaldet, for at aflegge sin eed paa hvor mange penge hand hafde mist udi Peder Kaabberslagers huus; hvilket hand og efter at eeden for hannem var oplæst, gjorde, og udsagde, at have der mist 54 rdr.

Efter saadan de skyldiges egne frivillige bekiendelse paastoed fogden dom efter loven. Parterne bleve tilspurde om de viidere hafde at proponere, og da begge svarede nej, blev
Eragted.

Sagen optages til doms til d 4 Nov:er førstkommende her paa stæden at afsiges, da laugrættet med parterne haver at indfinde sig, sammen at anhøre.

Anno 1729 d 4 Novbr: blev saaledis dømt og
Afsagt.

Disse Kaabberslageris frivillige for rættten gjorde bekiendelse og tilstaaelse har noksom overbeviist dem deris uforsvarlige, og u=Christelige behandling med denne fremmede reysende person Philip Rohde, der u=vidende hvad huus hand indgik udi, og til hvad folk, freedelig indkom i Peder Kaabberslagers huus, gik freedelig ind, og med freed kunde komme der fra, dersom Peder Kaabberslagers Qvinde iche hafde taget ham ind igien, og animerit saa vel sin mand som Stifsøn Christen Kaabberslager, og Svoger Ole Ravaldsen til at inqvirere hos ham, og fratage ham hvis penge hand hafde hos sig, under prætext, at hand skulde være een løsgiangere; da hand dog hafde Velædle og Velbyrdige Hr. Etatz Raad og Skiftebefalings Mands Jacob Bensons rigtige pass, som der blev tageet fra ham og giemt udi

een kiste, med truesel, at det skulde opbrændes; og da Peder Kaabberslagers Qvinde skiældede ham for een Skaugrøver og gav ham ørfigen, bleve de andre 3 allarmede, saa Ole Ravaldsen tog fat paa ham og holdt ham medens Christen Kaabberslager, efter Peders Ordre, tog pengene fra ham, som efter Philip Rohdes forklaring skulde været 54 rdr, førte ham saa siden med samraad, imod hans villie til devold, viidere op giennem dahlen til Horjem, hvor hand af Christen og Ole Ravaldsen fik hug, fordi hand iche lengere vilde gaae med dem, og endelig til de komme udfor Alnæs, hvor de skiltes ad, efter at Christen hafde flyet ham sit pas igien, og hver givet ham 12 s til reysepenge. Saadan disse kaabberslageres adfærd, som den ere uforsvarlig, saa er den og strafværdig, og derfor kiendes for rætt, Peder Kaabber slager som gav Ordre til det forøvede Ran tillige med hans Qvinde som der til har været ophav og participerit der udi, item Christen Kaabber slager og Ole Ravaldsen, som detz exsecuteurer, bør efter lovens 6 bogs 15 Cap: 1. art: betale til Philip Rohde igield og tvigield, burde ogsaa efter samme art: bøde siin 3 mark, mens som det slags folk iche meget agter deris æris forliis, da paa det de des eftertrykkeligere kand føle deris formastelses stoerhed, bør i stæden for at bøde 3 mark siden de iche har vildet tilstaae at have faaet meere end 4 rdr hver medtagen Christen Kaabberslager der ichun har vedgaaet 2 rdr 1 ort af de ranede penge, ved tilsuins manden, |: for at spare omkostninger, som de iche var gode for at betale, mens maatte komme hans Kongl: May:sts til last :| udi fengsel at miste deris huud med alvorlig paamidelse og tilhold, at hver nogen af dem efterdags befindes eller overbeviises enten her udi fogderiet eller andensteds, directe eller indirecte, ved sig selv eller anden at tilføye nogen paa legamen, Creatur eller gods ved overlast, vold rov eller tyverie nogen Skade, da uden nogen skaansomhed, i høyeste maade efter loven er biudende at vorde afstraffet. De andre 2de Qvindfolk, som ere Christen og Ole Ravaldsens Qvinder, som ey har været med i ranet ey heller approberede deris mænders fremfart, bliver for straf forskaanede.

~~~~~ ~ ~~~ ~ ~~~~~

Etterskrift.

Peder Pedersen Kobberslager var ca 78 år gammel da han valgte å slå seg sammen med Katrina Olsdatter, hennes alder er ikke kjent. I Veøy mini av 10 Jul 1729 står det på s.106: *"Dmic: 4t: post Tr: - i Røven=kirke! Trolovedt Peder Pederssøn Kaaberslager, oc Cathrina Olsd: Spons: Knud Ottestad, Christen Kaaberslager!"*

For straffesaken mot kobberslagerne er det interessant å se også denne innføringen på samme side i Veøy mini for 24 Jul 1729: *"Dmic: 6ta p: Trin: Trolovedt i Vedøe=kirke, Løverdagen: Petter Peterssøn Palm fød til Giefle i Helsing Land, Pige Chirsten Christens Kaaberslagers datter, Spons: Knud Isacs:, Knud Søfrenssøn Ottestad!"*

Det var nok litt av et dobbeltbryllup da Kirsten Kristensdatter giftet seg samtidig med sin bestefar Peder, i følge denne innføringen i Veøy mini for 23 Okt 1729: *"Dmic: 19 post Trin: - i Vedøe=kirke! Copul Peder Kaaberslager, Catrina Olsd: item Petter Palm, Chirsten Christensdatter!"*

Vi kan merke oss at dette bryllupet fant sted kun en uke før rettsaken mot kobberslagerne på Gjermundnes 31 Okt 1729, og kun en drøy uke etter det overfallet på bokbindersvenn Philip Rhode som var foranledningen til straffesaken mot dem. Kanskje det var slik de fikk råd til å gifte seg? Uansett, dommen falt 02 Nov 1729, til fengsel og at de skulle miste sin hud. Det siste var en omskriving av piskestraff, kakstrykning, uten at antall piskeslag ble spesifisert – ei heller lengden på fengselsoppholdet. Mulig de kun ble innbragt for selve piskingen.

Det tok ikke lang tid før de fikk sin straffeoppfølging i kirken. Først Kristen, i Veøy mini for 13 Jan 1730: ”Taksigelses Fæst – Vedøe=kirke! Publice absolv: Christen Kaaberslager, for øvede røverie mod En reysende pe(son)”.

Deretter resten av banden, i Veøy mini for 23 Apr 1730: ”Dmic: Misericordia i Vedøe=kirke – Publice absolverede Peder Kaaberslager oc Hans Qvinde, sampt Ole Ravaldsøn for begangne røverier mod En fremed.”

Båtturen med Philip Rhode inn til Devold, og båtturen det ikke ble noe av – til fogdegården.

Merknader.

Det er lagt til blanke linjer for å skille naturlig forekommende avsnitt i teksten, samt at det enkelte steder er føyd til punktum og stor første bokstav der skrivekaren med fordel selv kunne gjort så.

¹ Kirsten og Knuts sønn døpes Knut i Vestnes kirke Apr 1729 (Veøy mini). Faren oppgis rett nok der som Knud Knudsen Remem.

² Slik jeg leser det, så brukes Bersnæs, Biørnsnæs og Baarsnæs om hverandre

³ Her 'ey' er utstrøket av skrivekaren.